

1. čtení: Zj 13, 1-18**3. čtení (poslání): Ef 6, 10-13****2. čtení (základ kázání): Mt 4, 1. 8-11***Tedy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl*

pokoušen od d'ábla. Pak ho d'ábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane, neboť je psáno: Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“ V té chvíli ho d'ábel opustil, a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho.

Třetí pokušení na poušti je nejvážnější. Při prvním a druhém Ježíše sváděl pokušitel, aby nedůvěřoval Hospodinu a zkoušel ho. Také aby si hledal vlastní způsob jak naplnit své poslání. Aby se odchýlil od úzké cesty kříže a šel širokou cestou nasycení a úspěchu. Aby odbočil stranou a selhal ve svém poslání. Ale do třetice všeho zlého d'ábel svádí Ježíše ke vzpouře proti Bohu.

Vzdát božskou poctu d'áblu, který je popsán jako padlý anděl, vzbouřenec proti Bohu a jeho nepřítel, znamená být také Božím nepřítelem. Postavit se proti jeho vůli na zemi i na nebi, protože obojí patří jen Bohu. A přeci je tu rozdíl. Na zemi má vzbouřenec dočasně prostor i moc. Ne úplnou, ale může svést mnohé a také se mu to daří. Šelma dostala moc, poráží i svaté, tedy Boží vyvolené, a obyvatelé země před ní klekají, jak uvádí kniha Zjevení.

Proto také může d'ábel nabízet vládu nad královstvími světa a jejich slávou. Dočasně je ovládá a za svěření moci nad tím vším chce poctu a uznání, které náleží ve skutečnosti jen samému Hospodinu a nikomu jinému.

Možná působí trochu mýticky, nebo až pohádkově, když se mluví o d'áblu, o tom jak mluví a svádí, ale posuňme tu představu stranou a podívejme se na výsledky. Od císařů ve starověku po diktátory novověku, Hitlera a Stalina a mnohé jiné, to je řada vládců toužících po vládě nad světem, nebo aspoň zatím nad jeho částí. A peklo na zemi pro množství lidí v jejich říších. A příležitost k páčání zločinů a špinavostí pro armády násilníků a udavačů.

To jsou důsledky touhy po moci a pokleknutí před d'áblem – ať už si ho představujeme jakkoli, nebo třeba vůbec nijak. Toho nebo to, co nazýváme d'áblem si třeba neumíme představit, ale pokušení je skutečné a důsledky podlehnutí velmi citelné.

Samozřejmě nejde zdaleka jen o skutečnou světovládu, to by se týkalo jen několika vyjímečných jedinců a jejich družin. Pokušení moci od zlého má ve skutečnosti mnohem širší záběr. Nemusí to být hned vláda nad celým světem, ale třeba už jen nad nejbližším okolím. A nemusí jí být ani dosaženo. Úplně stačí po té moci toužit. Už touha po zlém může škodit jako její naplnění.

Už tím se může člověk užít tak, že postupně ztratí touhu po všem čistém a krásném, přijde o schopnost milovat a přijímat nezištně druhé takové, jací jsou, pro ně samé. Přijde o důvěru k ostatním, protože se dostal do silového pole sobectví a bezohlednosti. A také strachu, že ostatní jsou také takoví a mohou ho ohrozit. Vždyť ví, jak ohrožuje, nebo chce ohrozit on je.

To je peklo zaživa, a to nabídl d'ábel na poušti Pánu Ježíši. Bylo to schováno za hezcí řečí o moci nad světem, ale když se člověk pro ni (nebo cokoli jiného) pokloní d'áblu, nic opravdu hezkého nezíská. Protože d'ábel je podvodník a nikomu nic nedá zadarmo.

Ježíš poslal pokušitele z cesty, protože jen Bohu svému se máme klanět a jeho jediného uctívat. V zemi, kde vládne služebník d'áblův, to může být spojeno s nebezpečím, nebo přinejmenším nepřijemnostmi. Přílehavě mluví kniha Zjevení o tom, že kdo nectí sochu šelmy, má být usmrcen, a kdo není označen jejím jménem, je vyřazen ze společnosti, protože nemůže prodávat ani nakupovat.

Ježíš znal svou cestu, věděl, že nebude snadná a na zemi, kde se mnozí klaní zlému a tak získávají moc nad druhými, se nedočká veřejného uznání. Moc založenou na násilí a strachu, nebo uplácení a zneužití lidské slabosti naprosto odmítl. Nejenže ji nezískal, naopak jí byl od nepřátel stále ohrožován a potom i dopaden, poražen a usmrcen. Nepřijmout tuto moc od zlého znamená být jí vystaven. A co platí pro našeho Pána, to tím spíš platí pro nás, kdo ho následujeme.

Přítom ale, z hlediska věčnosti a Božího království, právě jen taková cesta a žádná jiná vede ke skutečnému vítězství. Po posledním odmítnutí d'ábel odešel a přišli andělé a Ježíše obsluhovali. Tak čteme v závěru příběhu o pokušení na poušti. A v závěru Matoušova evangelia čteme Kristova slova po vzkříšení z mrtvých: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi...“ Ta moc je ale moc Boží. Začíná tam, kde moc zla skončila. Tato moc trvá a je posledním slovem, které zní také nám, kdo se přes všechny poklesky a podléhání různým pokušením, také pokušení moci, stále ke Kristu hlásíme a doufáme v milost a moc Boží. Zlé moci se dočasně drží při síle, ale jsou už odsouzeny. Konečné vítězství patří Kristu a on nás k němu zve. Když on je s námi, kdo nakonec proti nám?

Pane, prosíme odpouštěj nám, že podléháme pokušení a kazíme tak život sobě i jiným. Zbavuj nás toho zlého a chraň nás svou mocí.

Amen